ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (δεύτερο πενταμελές τμήμα)
της 27ης Σεπτεμβρίου 2000 *

Στην υπόθεση Τ-184/97,

BP Chemicals Ltd, με έδρα το Λονδίνο (Ηνωμένο Βασίλειο), εκπροσωπούμενη από τους J. Flynn, barrister, και J. A. Rodriguez, solicitor, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο Loesch et Wolter, 11, rue Goethe,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπουμένης από τον N. Khan, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

υποστηριζομένης από τη

Γαλλική Δημοκρατία, εκπροσωπούμενη από την K. Rispal-Bellanger, υποδιευθύντρια διεθνούς οικονομικού δικαίου και κοινοτικού δικαίου στη διεύθυνση

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

νομικών υποθέσεων του Υπουργείου Εξωτερικών, και την C. Vasak, αναπληρώτρια γραμματέα στην ίδια διεύθυνση, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την Πρεσβεία της Γαλλίας, 8 B, boulevard Joseph II,

παρεμβαίνουσα,

που έχει ως αντικείμενο προσφυγή ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής της 9ης Απριλίου 1997 [SG(97) D/3266], σχετικά με καθεστώς ενισχύσεων στα γαλλικά βιοκαύσιμα,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(δεύτερο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο από τους A. Potocki, Πρόεδρο, K. Lenaerts, J. Azizi, M. Jaeger και A. W. H. Meij, δικαστές,

γραμματέας: B. Pastor, κύρια υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 15ης Σεπτεμβρίου 1999,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Νομικό πλαίσιο

1 Η οδηγία 92/81/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, για την εναρμόνιση των διαρθρώσεων των ειδικών φόρων κατανάλωσης που επιβάλλονται στα πετρελαιοειδή (ΕΕ L 316, σ. 12), εκθέτει, στην έκτη αιτιολογική σκέψη, ότι «ενδείκνυται (...) να επιτραπεί στα κράτη μέλη η προαιρετική εφαρμογή ορισμένων (...) εξαιρέσεων ή μειωμένων συντελεστών εντός του εδάφους τους, όταν αυτό δεν προκαλεί στρεβλώσεις του ανταγωνισμού».

2 Δυνάμει του άρθρου 1, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής, «τα κράτη μέλη επιβάλλουν στα πετρελαιοειδή ειδικό φόρο κατανάλωσης σύμφωνα με την παρούσα οδηγία». Έτσι, κατά το άρθρο 3, «σε κάθε κράτος μέλος τα πετρελαιοειδή υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης ο οποίος υπολογίζεται ανά 1 000 λίτρα προϊόντος σε θερμοκρασία 15 °C».

3 Το άρθρο 8, παράγραφος 2, της οδηγίας 92/81, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 94/74/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1994 (ΕΕ L 365, σ. 46), ορίζει τα εξής:

«Με την επιφύλαξη άλλων κοινοτικών διατάξεων, τα κράτη μέλη δύνανται να εφαρμόζουν είτε ολικές είτε μερικές απαλλαγές ή μειώσεις του συντελεστή του

ειδικού φόρου κατανάλωσης στα πετρελαιοειδή ή σε άλλα προϊόντα που προορίζονται για τις ίδιες χρήσεις, τα οποία χρησιμοποιούνται υπό φορολογικό έλεγχο: (...) δ) στον τομέα των προτύπων σχεδίων για την τεχνολογική ανάπτυξη λιγότερο ρυπαντικών προϊόντων, και ειδικότερα σε σχέση με καύσιμα από ανανεώσιμες πηγές (...)».

4 Τέλος, το άρθρο 8, παράγραφος 4, επιτρέπει στο Συμβούλιο, αποφαινόμενο ομοφώνως, να εξουσιοδοτήσει οποιοδήποτε κράτος μέλος να χορηγήσει περαιτέρω απαλλαγές από τις ρητώς προβλεπόμενες στην οδηγία 92/81.

Ιστορικό της διαφοράς

5 Η προσφεύγουσα, BP Chemicals Ltd, είναι η κύρια ευρωπαϊκή επιχείρηση παραγωγής συνθετικής αιθανόλης. Αντιθέτως, η εταιρία αυτή δεν ασκεί καμιά δραστηριότητα παραγωγής αιθανόλης γεωργικής προελεύσεως. Αποτελεί θυγατρική ανήκουσα κατά 100 % στην BP Amoco plc (πρώην The British Petroleum Company plc).

Τα επίμαχα καθεστώτα ενισχύσεων

6 Η Γαλλική Δημοκρατία, με τον δημοσιονομικό νόμο για το 1992 (νόμο 91-1322 της 30ής Δεκεμβρίου 1991, JORF της 31ης Δεκεμβρίου 1991, σ. 17229), απάλλαξε, έως τις 31 Δεκεμβρίου 1996, από τους ειδικούς φόρους καταναλώσεως τους εστέρες κραμβελαίου και ηλιανθελαίου που χρησιμοποιούνται ως υποκατάστατο του μαζούτ οικιακής χρήσεως και του ντίζελ, καθώς και την αιθυλική αλκοόλη που παράγεται από τα σιτηρά, τους κονδύλους ηλιάνθου, τα γεώμηλα ή τεύτλα και ενσωματώνεται στα καύσιμα σούπερ και στις βενζίνες και τα παράγωγα της εν λόγω αλκοόλης.

7 Στις 25 Ιουλίου 1994 η προσφεύγουσα υπέβαλε καταγγελία ενώπιον της Επιτροπής σχετικά με το καθεστώς αυτό ενισχύσεων.

8 Με δημοσίευμα στην Επίσημη Εφημερίδα της 9ης Ιουνίου 1995 (ΕΕ C 143, σ. 8), η Επιτροπή πληροφόρησε τους ενδιαφερομένους ότι αποφάσισε να κινήσει τη διαδικασία του άρθρου 93, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 88, παράγραφος 2, ΕΚ) γι' αυτό το καθεστώς ενισχύσεων που εφάρμοσαν οι γαλλικές αρχές και κάλεσε τους ενδιαφερομένους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους.

9 Η Επιτροπή εξέδωσε στις 18 Δεκεμβρίου 1996 την απόφαση 97/542/ΕΚ, σχετικά με τις φορολογικές απαλλαγές για τα βιοκαύσιμα στη Γαλλία (ΕΕ L 222, σ. 26, στο εξής: απόφαση της 18ης Δεκεμβρίου 1996), η οποία ορίζει, μεταξύ άλλων, τα εξής:

«Οι ενισχύσεις που χορηγήθηκαν στη Γαλλία με τη μορφή φορολογικής απαλλαγής υπέρ των βιοκαυσίμων γεωργικής προέλευσης (...) είναι παράνομες, δεδομένου ότι χορηγήθηκαν κατά παράβαση των διαδικαστικών κανόνων του άρθρου 93, παράγραφος 3, της Συνθήκης. Οι ενισχύσεις αυτές δεν συμβιβάζονται με την κοινή αγορά κατά την έννοια του άρθρου 92 της Συνθήκης. Η Γαλλία υποχρεούται να καταργήσει τις ενισχύσεις που αναφέρονται στο άρθρο 2 εντός δύο μηνών από την κοινοποίηση της παρούσας απόφασης.»

10 Οι κύριες αντιρρήσεις της Επιτροπής ως προς το καθεστώς αυτό ενισχύσεων αφορούσαν τον περιορισμένο αριθμό γεωργικών προϊόντων από τα οποία μπορούσαν να παρασκευασθούν τα βιοκαύσιμα και την υποχρέωση να καλλιεργούνται τα προϊόντα αυτά σε εδάφη που έχουν τεθεί σε αγρανάπαυση.

11 Τον Νοέμβριο του 1996 οι γαλλικές αρχές κοινοποίησαν στην Επιτροπή ένα τροποποιημένο καθεστώς ενισχύσεων στα βιοκαύσιμα (στο εξής: επίδικο καθεστώς).

12 Με απόφαση της 9ης Απριλίου 1997, η Επιτροπή έκρινε ότι το επίδικο καθεστώς συμβιβάζεται με την κοινή αγορά, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 93, παράγραφος 3, της Συνθήκης (στο εξής: προσβαλλομένη απόφαση).

13 Η απόφαση αυτή εκδόθηκε χωρίς να δημοσιευθεί προηγουμένως ανακοίνωση στην Επίσημη Εφημερίδα προκειμένου να κληθούν οι ενδιαφερόμενοι τρίτοι να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους. Η προσφεύγουσα έλαβε αντίγραφο της αποφάσεως αυτής στις 11 Ιουνίου 1997. Η εν λόγω απόφαση δεν δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα.

14 Στο κυρίως κείμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως η Επιτροπή διευκρίνισε τα εξής:

«[σελίδα 2] Η Γαλλία σκοπεύει να χορηγήσει μείωση του Εσωτερικού Φόρου επί των Πετρελαιοειδών (ΕΦΠ) σε ορισμένα προϊόντα που λαμβάνονται από φυτικές πρώτες ύλες και προορίζονται για ενσωμάτωση στα καύσιμα (...).

Η εμπορία των ως άνω προϊόντων θα τυγχάνει πλήρους ή μερικής απαλλαγής από τον ΕΦΠ, μέχρι ένα ετήσιο συνολικό ποσό, προκειμένου να αντισταθμίζεται εν μέρει το υπερβάλλον κόστος παραγωγής των προϊόντων αυτών σε σχέση με τα προϊόντα ορυκτής προελεύσεως (...).

Θα υπάρξει ένας συντελεστής απαλλαγής για την ομάδα των εστέρων και ένας για την ομάδα του [αιθυλο-τερσιο-βουτυλ-αιθέρα, ETBE] (...).

[σελίδα 3] Το ευεργέτημα της απαλλαγής αυτής από τον ΕΦΠ θα χορηγείται στις μονάδες (εγκαταστάσεις) βιοκαυσίμων που έχουν εγκριθεί από τις αρχές σας κατόπιν διαδικασίας προσκλήσεως προς υποβολή προσφορών δημοσιευθείσας στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*. Η έγκριση αυτή θα επιτρέψει στις εν λόγω μονάδες να διαθέσουν στην αγορά της Γαλλίας ορισμένο όγκο βιοκαυσίμων που θα τύχει της φορολογικής απαλλαγής την οποία προβλέπει ο ετήσιος δημοσιονομικός νόμος (...).

[σελίδα 7] Στον τομέα των βιοκαυσίμων διεξάγεται εμπόριο και, συνεπώς, υπάρχει ανταγωνισμός μεταξύ των κρατών μελών. Προφανέστατα, τα βιοκαύσιμα ανταγωνίζονται την πλειονότητα των καυσίμων ορυκτής προελεύσεως.

Ειδικότερα, το ETBE ανταγωνίζεται τον μεθυλο-τερσιο-βουτυλ-αιθέρα (MTBE), ο οποίος λαμβάνεται από τη μεθανόλη που παράγεται συνήθως από το φυσικό αέριο, πράγμα που συνεπάγεται κόστος παραγωγής χαμηλότερο σχεδόν κατά το ήμισυ του κόστους παραγωγής του ETBE. Τα δύο αυτά προϊόντα είναι πλήρως εναλλάξιμα και χρησιμεύουν για την αύξηση της περιεκτικότητας της αμόλυβδης βενζίνης σε οκτάνια (...).

Πρέπει να υπομνησθεί εκ προοιμίου ότι, σύμφωνα με τις αρχές σας, τα μέτρα που έχουν λάβει μέχρι σήμερα για την προώθηση των βιοκαυσίμων περιορίστηκαν στη μελέτη της τεχνικής δυνατότητας παραγωγής των καυσίμων αυτών σε πρότυπες μονάδες και ενσωματώσεώς τους στα καύσιμα που διατίθενται στην αγορά της επικρατείας. Προς το παρόν, το θέμα είναι να αποδειχθεί το οικονομικώς εφικτό της παραγωγής βιοκαυσίμων και να επιτευχθεί η βελτίωση της οικονομικής τους αποδοτικότητας (...).

Δεδομένου ότι τα βιοκαύσιμα ανταγωνίζονται τα καύσιμα ορυκτής προελεύσεως ως πρόσθετα ή ως υποκατάστατα και αποτελούν αντικείμενο ενδοκοινοτικών ανταλλαγών, οι εν λόγω ενισχύσεις μπορούν να επηρεάσουν το ως άνω εμπόριο και να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό (...).

[σελίδα 9] Δεδομένου ότι το σχέδιο μηχανισμού έχει ως αποτέλεσμα την ανάπτυξη ενός τομέα δραστηριότητας του οποίου η προώθηση εντός της Κοινότητας είναι επιθυμητή, πρέπει να διασφαλισθεί ότι ο εν λόγω μηχανισμός δεν αλλοιώνει το εμπόριο σε μέτρο αντίθετο προς το κοινό συμφέρον. Συναφώς, η παρέκκλιση την οποία προβλέπει το άρθρο [92, παράγραφος 3, στοιχείο γ'] μπορεί να έχει εφαρμογή μόνον οσάκις ο εν λόγω μηχανισμός προβλέπει αντικειμενικά κριτήρια για τις προϋποθέσεις επιλεξιμότητας των ενδιαφερομένων επιχειρήσεων (...) και την έλλειψη διακριτικής ευχέρειας κατά την εκ μέρους των δημοσίων αρχών επιλογή των μονάδων παραγωγής που θα μπορούν να τύχουν της απαλλαγής από τον φόρο (...).

[σελίδα 11] Αντιθέτως, τίθεται το ζήτημα κατά πόσον οι παραγωγικές ικανότητες που αναπτύχθηκαν στη Γαλλία χάρη στο καθεστώς ενισχύσεων που η Επιτροπή έκρινε παράνομο και ασυμβίβαστο με τη Συνθήκη [ΕΚ] συνεκτιμώνται για τον καθορισμό των όγκων για τους οποίους μπορεί να ζητήσει έγκριση μια μονάδα.

Εννοείται ότι η επιλεξιμότητα των επιχειρήσεων αυτών δεν πρόκειται να καταστεί πιο πολύπλοκη από αυτή των λοιπών ενδεχομένως ενδιαφερομένων παραγωγών. Ωστόσο, πρέπει να αποφευχθεί το ενδεχόμενο οι μόνοι πραγματικώς ωφελούμενοι από τον μηχανισμό να είναι οι Γάλλοι παραγωγοί βιοκαυσίμων διότι διέθεταν εκ των προτέρων παραγωγική ικανότητα ανεπτυγμένη βάσει ενός καθεστώτος ενισχύσεων που δεν συμβιβάζεται με το κοινοτικό δίκαιο.

Η Επιτροπή ασχολήθηκε ήδη με το ζήτημα αυτό στην εν λόγω απόφαση όπου θεώρησε ότι "το όφελος της ενίσχυσης που χορηγήθηκε άμεσα στους βιομηχάνους [βιοκαυσίμων] ήταν, ως προς αυτούς, παροδικής φύσεως, ή, τουλάχιστον, περιθωριακό και μη υπολογίσιμης φύσεως. Βεβαίως, η ενίσχυση τους επέτρεψε να εφοδιάσουν την αγορά με ποσότητες βιοκαυσίμων σε ανταγωνιστική τιμή, οι οποίες ωστόσο ήταν, σε σχέση με την αγορά καυσίμων γενικά, σχετικά πολύ μικρές" (...).

[σελίδα 12] Επομένως, το σχέδιο μηχανισμού απαλλαγής όπως κοινοποιήθηκε από τις αρχές σας δεν νοθεύει τον ανταγωνισμό ούτε θίγει το εμπόριο σε βαθμό αντίθετο

προς το κοινό συμφέρον, δεδομένου ότι δεν περιλαμβάνει στοιχεία εισάγοντα δυσμενή διάκριση μεταξύ των κριτηρίων επιλεξιμότητας των επιχειρήσεων ούτε στοιχεία διακριτικής ευχέρειας κατά την επιλογή των δικαιούχων και τη χορήγηση των εγκρίσεων. Συνεπώς, μπορεί να τύχει της παρεκκλίσεως του άρθρου [92, παράγραφος 3, στοιχείο γ'] ως προοριζόμενο να διευκολύνει την ανάπτυξη ορισμένων δραστηριοτήτων, λαμβανομένου υπόψη του ότι εντάσσεται στη στρατηγική μειώσεως της ενεργειακής εξαρτήσεως από το πετρέλαιο, της αναπτύξεως εναλλακτικών πηγών ενεργείας και της καλύτερης χρησιμοποιήσεως των γεωργικών πόρων (...).

Τέλος, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι η παρούσα κοινοποίηση αφορά μείωση του ειδικού φόρου καταναλώσεως υποκείμενη στους κανόνες της οδηγίας 92/81 (...).

[σελίδα 13] Βάσει των πληροφοριακών στοιχείων που παρέσχαν οι γαλλικές αρχές, πρόκειται προφανώς "για την εφαρμογή ενός περιορισμένου προγράμματος απαλλαγής από τον φόρο, το οποίο έχει ως σκοπό να αποδείξει το βιομηχανικώς εφικτό της παραγωγής βιοκαυσίμων και να επιτύχει τη βελτίωση της οικονομικής τους αποδοτικότητας".

Επιπλέον, το πρόγραμμα αυτό έχει προφανώς περιορισμένη έκταση, δεδομένου ότι τα βιοκαύσιμα αντιπροσωπεύουν στη Γαλλία περίπου το 0,5 % της καταναλώσεως πετρελαιοειδών και το 0,8 % της αγοράς καυσίμων κινητήρων.

Προβλέπεται αυστηρή παρακολούθηση των προϊόντων για να ελεγχθούν ενδεχόμενα συμβάντα σχετικά με τη χρήση προϊόντων φυτικής προελεύσεως και για να ενημερώνονται και να προστατεύονται οι καταναλωτές.

Πρόσθετες δοκιμές θα πραγματοποιηθούν επίσης όσον αφορά τη σταθερότητα του προϊόντος κατά την αποθήκευση και τα προβλήματα διαβρώσεως.

Για όλους αυτούς τους λόγους, ο κοινοποιηθείς μηχανισμός προφανώς έχει τα χαρακτηριστικά προτύπου σχεδίου υπό την έννοια του άρθρου [8, παράγραφος 2, στοιχείο δ΄] της οδηγίας 92/81 (...).

Υπό το πρίσμα των σκέψεων που αναπτύσσονται ανωτέρω, λαμβάνω την τιμή να σας πληροφορήσω ότι η Επιτροπή αποφάσισε να μην προβάλει αντιρρήσεις, δυνάμει των διατάξεων που αφορούν τις κρατικές ενισχύσεις, ως προς την απαλλαγή από τον Εσωτερικό Φόρο επί των Πετρελαιοειδών που η Γαλλία σκοπεύει να χορηγήσει σε ορισμένες ποσότητες ΕΤΒΕ και μεθυλικών εστέρων (...)».

15 Στον διορθωτικό δημοσιονομικό νόμο για το 1997 (νόμο 97-1239, της 29ης Δεκεμβρίου 1997, JORF της 29ης και 30ής Δεκεμβρίου 1997, σ. 19101), η Γαλλική Δημοκρατία προέβλεψε, στο άρθρο 25, μερική απαλλαγή από τον ΕΦΠ ο οποίος καθορίστηκε, αφενός, σε 230 γαλλικά φράγκα (FRF)/hl για τους εστέρες φυτικού ελαίου που ενσωματώνονται στο μαζούτ οικιακής χρήσεως και στο ντίζελ και, αφετέρου, σε 329,50 FRF/hl για την περιεκτικότητα σε αλκοόλ των γεωργικής προελεύσεως παραγώγων της αιθυλικής αλκοόλης (κυρίως του ΕΤΒΕ), τα οποία ενσωματώνονται στα καύσιμα σούπερ και στις βενζίνες. Αυτή η φορολογική απαλλαγή παρέχεται στις μονάδες παραγωγής που εγκρίθηκαν από τις γαλλικές αρχές κατόπιν διαδικασίας προσκλήσεως προς υποβολή υποψηφιοτήτων δημοσιευθείσας στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

16 Μια ανακοίνωση προσκλήσεως προς υποβολή υποψηφιοτήτων για την έγκριση μονάδων παραγωγής βιοκαυσίμων, αφορώσα μέγιστες ποσότητες 350 000 τόνων εστέρων και 270 000 τόνων ΕΤΒΕ δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της 19ης Νοεμβρίου 1997 (ΕΕ C 350, σ. 26). Με έγγραφο της 18ης Φεβρουαρίου 1998, οι γαλλικές αρχές γνωστοποίησαν στην Επιτροπή το περιεχόμενο και τα αποτελέσματα της προπαρατεθείσας προσκλήσεως προς υποβολή υποψηφιοτήτων. Υποβλήθηκαν τέσσερις αιτήσεις χορηγήσεως εγκρίσεως για συνολική ποσότητα 227 600 τόνων ετησίως στο πλαίσιο της παραγωγής ΕΤΒΕ.

Η αγορά των βιοκαυσίμων

17 Ο όρος «βιοκαύσιμο» υποδηλώνει έννοια γένους καλύπτουσα, υπό στενή έννοια, μόνον τα καύσιμα βιολογικής μη ορυκτής προελεύσεως. Χρησιμοποιείται επίσης, γενικώς, για την περιγραφή των αναμίκτων καυσίμων, τα οποία περιέχουν τόσο συστατικά ορυκτής προελεύσεως όσο και «βιοκαύσιμα» υπό στενή έννοια.

18 Έτσι, τα βιοκαύσιμα υπό ευρεία έννοια, τα οποία αφορά η υπό κρίση υπόθεση, μπορούν να διαιρεθούν σε δύο μεγάλες κατηγορίες: αφενός, στην κατηγορία της αιθανόλης που χρησιμοποιείται καθαυτή ως καύσιμο, μολονότι προς το παρόν βρίσκεται μόνο σε πειραματικό στάδιο, και, αφετέρου, στην κατηγορία των βιοπροσθέτων στα καύσιμα κινητήρων τα οποία σκοπούν στην αύξηση του δείκτη οκτανίων των καυσίμων αυτών. Η δεύτερη αυτή κατηγορία μπορεί να διαιρεθεί περαιτέρω σε δύο υποκατηγορίες: αφενός, τα βιοπρόσθετα στο ντίζελ και, αφετέρου, τα βιοπρόσθετα στη βενζίνη.

19 Η προσβαλλομένη απόφαση αφορά, κατ' ουσίαν, τα προβλεφθέντα στο επίδικο καθεστώς μέτρα σχετικά με τις δύο τελευταίες αυτές υποκατηγορίες: αφενός, το ΕΤΒΕ, το οποίο χρησιμοποιείται ως βιοπρόσθετο στη βενζίνη και, αφετέρου, τους εστέρες κραμβελαίου και ηλιανθελαίου που χρησιμοποιούνται ως βιοπρόσθετα στο ντίζελ και στο μαζούτ οικιακής χρήσεως. Με την υπό κρίση προσφυγή, η προσφεύγουσα βάλλει κυρίως κατά της προσβαλλομένης αποφάσεως καθόσον αυτή αφορά τα μέτρα του επιδίκου καθεστώτος που αφορούν την παραγωγή ΕΤΒΕ.

20 Το ΕΤΒΕ αποτελεί προϊόν καταλυτικής αντιδράσεως μεταξύ του ισοβουτυλενίου (πετροχημικού προϊόντος) και της αιθανόλης (η οποία καλείται κοινώς οινόπνευμα) σε παρόμοιες κατά το μάλλον ή ήττον ποσότητες. Η αιθανόλη αυτή μπορεί είτε να ληφθεί από γεωργικά προϊόντα (στο εξής: βιοαιθανόλη) είτε να παραχθεί ως συνθετική ύλη με αιθυλένιο (πετροχημικό προϊόν) και νερό.

21 Το MTBE, το οποίο παράγεται με καταλυτική αντίδραση μεταξύ του ισοβουτυλενίου και της μεθανόλης, παραγώγου του μεθανίου δηλαδή του φυσικού αερίου, μπορεί επίσης να χρησιμοποιηθεί ως πρόσθετο για την αύξηση των οκτανίων στη βενζίνη.

Διαδικασία

22 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 20 Ιουνίου 1997, η προσφεύγουσα άσκησε την υπό κρίση προσφυγή δυνάμει του άρθρου 173 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρου 230 ΕΚ).

23 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 25 Σεπτεμβρίου 1997, η Γαλλική Δημοκρατία ζήτησε να παρέμβει υπέρ της καθής.

24 Με διάταξη του Προέδρου του τρίτου πενταμελούς τμήματος της 9ης Δεκεμβρίου 1997, η αίτηση αυτή έγινε δεκτή.

25 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (δεύτερο πενταμελές τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία. Στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας, κάλεσε τους διαδίκους να απαντήσουν εγγράφως σε ορισμένες ερωτήσεις, αίτημα προς το οποίο αυτοί συμμορφώθηκαν. Κατόπιν των εγγράφων απαντήσεων που παρέσχε η καθής, η προσφεύγουσα ζήτησε, με έγγραφο της 7ης Σεπτεμβρίου 1999, να προσκομίσει η καθής ορισμένα συμπληρωματικά έγγραφα.

26 Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 15ης Σεπτεμβρίου 1999.

Αιτήματα των διαδίκων

17 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την προσβαλλομένη απόφαση·

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα·

— να καταδικάσει την παρεμβαίνουσα στα έξοδα που προκάλεσε η παρέμβασή της.

18 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από τη Γαλλική Δημοκρατία, ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή ως απαράδεκτη, καθόσον αυτή βάλλει κατά του τμήματος της προσβαλλομένης αποφάσεως που αφορά τα σχετικά με τους εστέρες μέτρα του επιδίκου καθεστώτος, και ως αβάσιμη κατά τα λοιπά·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Επί του παραδεκτού

Επιχειρήματα των διαδίκων

29 Η προσφεύγουσα υπενθυμίζει, κατ' αρχάς, ότι αποτελεί μια από τις κύριες ευρωπαϊκές επιχειρήσεις παραγωγής συνθετικής αιθανόλης, προϊόντος ανταγωνιστικού της βιοαιθανόλης, η οποία τυγχάνει του ευεργετήματος του επιδίκου καθεστώτος. Εξάλλου, δεδομένου ότι η προσβαλλομένη απόφαση εκδόθηκε χωρίς να εφαρμοσθεί η διαδικασία του άρθρου 93, παράγραφος 2, της Συνθήκης, η προσφεύγουσα θεωρεί ότι νομιμοποιείται να ασκήσει προσφυγή σύμφωνα με την απόφαση της 19ης Μαΐου 1993, C-198/91, Cook κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. I-2487). Συναφώς, παρατηρεί ότι η Επιτροπή κακώς παρέλειψε να κινήσει τη διαδικασία αυτή.

30 Εξάλλου, η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι η Επιτροπή δεν μπορεί να αμφισβητήσει ότι νομιμοποιείται να βάλει κατά του κύρους της προσβαλλομένης αποφάσεως καθόσον αυτή αφορά τα σχετικά με την παραγωγή εστέρων μέτρα του επιδίκου καθεστώτος, δεδομένου ότι το καθεστώς αυτό καλύπτει αδιακρίτως την παραγωγή ΕΤΒΕ και την παραγωγή εστέρων.

31 Η Επιτροπή δεν αμφισβητεί ότι η προσφεύγουσα νομιμοποιείται να βάλει κατά της προσβαλλομένης αποφάσεως καθόσον η απόφαση αυτή αφορά τα σχετικά με την παραγωγή ΕΤΒΕ μέτρα του επίδικου καθεστώτος. Ισχυρίζεται, αντιθέτως, ότι η προσφεύγουσα δεν νομιμοποιείται να βάλει κατά του τμήματος της προσβαλλομένης αποφάσεως που αφορά τις διατάξεις που έχουν εφαρμογή στην παραγωγή εστέρων. Πράγματι, υπογραμμίζει ότι η προσφεύγουσα ουδέποτε επέδειξε ενδιαφέρον για την παραγωγή αυτή. Η συνιστώσα φαύλο κύκλο σχετική επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας συσκοτίζει το γεγονός ότι οι δύο επίμαχοι τομείς παραγωγής είναι αυτοτελείς μεταξύ τους.

32 Η Γαλλική Δημοκρατία ισχυρίζεται ότι η προσφεύγουσα δεν μπορεί να θεωρηθεί ούτε ως «ενδιαφερόμενη» επιχείρηση, υπό την έννοια του άρθρου 93, παρά-

γραφος 2, της Συνθήκης, ούτε ως επιχείρηση την οποία η προσβαλλομένη απόφαση αφορά άμεσα και ατομικά. Κατά συνέπεια, φρονεί ότι η προσφυγή είναι απαράδεκτη στο σύνολό της.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

33 Το Πρωτοδικείο πρέπει, κατ' αρχάς, να αποφανθεί επί του ισχυρισμού της Επιτροπής περί εν μέρει απαραδέκτου.

34 Υπενθυμίζεται συναφώς ότι, δυνάμει του άρθρου 173, τέταρτο εδάφιο, της Συνθήκης, ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο μπορεί να προσβάλει μόνον τις πράξεις που παράγουν δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα δυνάμενα να θίξουν τα συμφέροντά του μεταβάλλοντας ιδιαζόντως τη νομική του κατάσταση (αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 30ής Ιανουαρίου 1997, T-117/95, Corman κατά Επιτροπής, Συλλογή 1997, σ. II-95, και της 18ης Δεκεμβρίου 1997, T-178/94, ATM κατά Επιτροπής, Συλλογή 1997, σ. II-2529, σκέψη 53). Κατά συνέπεια, οσάκις η πράξη που αποτελεί το αντικείμενο προσφυγής ακυρώσεως περιλαμβάνει ουσιωδώς αυτοτελή τμήματα, μπορούν να προσβληθούν μόνον τα τμήματα της πράξεως αυτής τα οποία παράγουν δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα ικανά να μεταβάλουν ιδιαζόντως τη νομική κατάσταση του προσφεύγοντος.

35 Στην προκειμένη περίπτωση, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι η προσβαλλομένη απόφαση αφορά μέτρα ενισχύσεων εφαρμοστέα σε δύο τομείς παραγωγής βιοκαυσίμων που είναι αυτοτελείς όσον αφορά τη σύσταση και τη χρήση των βιοκαυσίμων αυτών και τις αγορές που οι τομείς αυτοί επηρεάζουν. Συναφώς, επισημαίνεται ότι η επιχειρηματολογία που αναπτύσσει η προσφεύγουσα στο πλαίσιο των τεσσάρων σχετικών με την ουσία λόγων ακυρώσεως τους οποίους προέβαλε αφορούν, κατ' ουσίαν, μόνον τα μέτρα που έχουν εφαρμογή αποκλειστικώς στην παραγωγή ETBE. Εξάλλου, η προσφεύγουσα, για να δικαιολογήσει το έννομο συμφέρον της προς άσκηση προσφυγής, στηρίχτηκε στην ιδιότητά της ως παραγωγού συνθετικής αιθανόλης, προϊόντος ανταγωνιστικού ενός από τα δύο συστατικά του ETBE, της βιοαιθανόλης.

36 Υπό τις συνθήκες αυτές, συνάγεται ότι η προσβαλλομένη απόφαση, καθόσον αφορά τα μέτρα σχετικά με την παραγωγή εστέρων, δεν μεταβάλλει ιδιαζόντως τη νομική κατάσταση της προσφεύγουσας και, συνεπώς, δεν θίγει τα συμφέροντά της.

37 Επομένως, η υπό κρίση προσφυγή κατά της προσβαλλομένης αποφάσεως είναι απαράδεκτη καθόσον αφορά τα προβλεπόμενα από το επίδικο καθεστώς μέτρα που αφορούν την παραγωγή εστέρων.

38 Όσον αφορά, στη συνέχεια, την ένσταση απαραδέκτου που προέβαλε η Γαλλική Δημοκρατία, υπογραμμίζεται ότι, δυνάμει του άρθρου 37, τέταρτο εδάφιο, του Οργανισμού ΕΚ του Δικαστηρίου, το οποίο έχει εφαρμογή στην ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασία δυνάμει του άρθρου 46, πρώτο εδάφιο, του εν λόγω οργανισμού, η παρέμβαση έχει ως αντικείμενο την υποστήριξη των αιτημάτων του ενός των διαδίκων.

39 Εντεύθεν συνάγεται ότι η ένσταση απαραδέκτου την οποία προέβαλε η Γαλλική Δημοκρατία πρέπει να απορριφθεί κατά το μέτρο που βαίνει πέραν του αιτήματος της καθής περί εν μέρει απαραδέκτου της υπό κρίση προσφυγής. Πράγματι, η καθής δεν αμφισβήτησε το παραδεκτό της προσφυγής καθόσον βάλλει κατά της προσβαλλομένης αποφάσεως που αφορά τα εφαρμοστέα στην παραγωγή του ETBE μέτρα.

40 Στην προκειμένη περίπτωση, δεν συντρέχει λόγος να εξετασθεί αυτεπαγγέλτως το παραδεκτό της προσφυγής ως προς το τμήμα της αποφάσεως που αφορά τον τομέα ETBE του επιδίκου καθεστώτος.

Επί της ουσίας

31 Με την υπό κρίση προσφυγή, η προσφεύγουσα προβάλλει, κατ' ουσίαν, τέσσερις λόγους ακυρώσεως. Ο πρώτος αντλείται από παράβαση του άρθρου 92, παράγραφος 3, της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρου 87, παράγραφος 3, ΕΚ). Ο δεύτερος αντλείται από παράβαση της οδηγίας 92/81. Ο τρίτος αντλείται από παράβαση του άρθρου 95 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρου 90 ΕΚ). Ο τελευταίος λόγος ακυρώσεως αντλείται από παράβαση του άρθρου 190 της Συνθήκης (νυν άρθρου 253 ΕΚ).

32 Για λόγους που θα καταστούν εμφανείς κατωτέρω, το Πρωτοδικείο θα εξετάσει πρώτα τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, αντλούμενο από παράβαση της οδηγίας 92/81.

Επιχειρήματα των διαδίκων

33 Η προσφεύγουσα φρονεί ότι το άρθρο 8, παράγραφος 2, στοιχείο δ', της οδηγίας 92/81, καθόσον αφορά τα «πρότυπα σχέδια για την τεχνολογική ανάπτυξη λιγότερο ρυπαντικών προϊόντων», δεν μπορούσε να εφαρμοσθεί εν προκειμένω. Συγκεκριμένα, το επίδικο καθεστώς ουδόλως αφορά κάποια τεχνολογική ανάπτυξη, αλλά προσανατολίζεται πλήρως προς τη βιομηχανική παραγωγή. Συνεπώς, η μόνη δυνατή παρέκκλιση εν προκειμένω θα ήταν μια απόφαση του Συμβουλίου εκδοθείσα σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 4, της οδηγίας 92/81.

34 Εξάλλου, η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι, στην προσβαλλομένη απόφαση, η Επιτροπή υποστηρίζει την άποψη ότι το επίδικο καθεστώς εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής αυτού του άρθρου 8, παράγραφος 2, στοιχείο δ', χωρίς να επιχειρήσει να εξηγήσει γιατί εξέφρασε αντίθετη άποψη στην απόφαση της 18ης Δεκεμβρίου 1996.

45 Η παρακολούθηση της χρησιμοποιήσεως φυτικής προελεύσεως προϊόντων, η πληροφόρηση του καταναλωτή και οι δοκιμές ως προς τη σταθερότητα του προϊόντος κατά την αποθήκευση και ως προς τα προβλήματα διαβρώσεως, των οποίων έγινε επίκληση στην προσβαλλομένη απόφαση, ωσαύτως δεν επιτρέπουν το συμπέρασμα ότι οι δικαιούχοι επιχειρήσεις λειτουργούν ως «πρότυπες επιχειρήσεις», δεδομένων των διαστάσεων των σχετικών προγραμμάτων παραγωγής και δεδομένου ότι έχει ήδη αποδειχθεί σε μεγάλο βαθμό η βιωσιμότητα της χρησιμοποιηθείσας τεχνολογίας.

46 Απαντώντας στο επιχείρημα της Επιτροπής περί της υπάρξεως περιθωρίου εκτιμήσεως ως προς τη σημασία της εννοίας του «προτύπου σχεδίου», η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το περιθώριο αυτό δεν μπορεί να φθάσει μέχρι την αλλοίωση της εννοίας των όρων αυτών. Κατά τη συνήθη χρήση των όρων, το «πρότυπο σχέδιο» έπρεπε να ανταποκρίνεται τουλάχιστον σε δύο κριτήρια: αφενός, να είναι περιορισμένης κλίμακας και, αφετέρου, να είναι πειραματικό και, επομένως, το σχέδιο πρέπει να προβλέπει επιστημονικό έλεγχο των αποτελεσμάτων του. Εν προκειμένω, το επίδικο καθεστώς δεν ανταποκρίνεται σε κανένα από τα δύο κριτήρια.

47 Στη συνέχεια, η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι η έκτη αιτιολογική σκέψη της οδηγίας 92/81 απαιτεί οι χορηγούμενες απαλλαγές να μη συνεπάγονται στρεβλώσεις του ανταγωνισμού, ενώ η προσφεύγουσα απέδειξε στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως ότι το επίδικο καθεστώς προκαλεί τέτοιες στρεβλώσεις στην αγορά της αιθανόλης.

48 Η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι ούτε η οδηγία 92/81 ούτε καμία άλλη πράξη των κοινοτικών οργάνων ορίζει την έννοια της εκφράσεως «πρότυπο σχέδιο». Επομένως, τα κράτη μέλη διαθέτουν κάποιο περιθώριο εκτιμήσεως για να καθορίσουν τι εννοούν με την έκφραση αυτή. Η Επιτροπή πρέπει να λαμβάνει υπόψη της το περιθώριο αυτό οσάκις εκτιμά αν συμβιβάζεται η θεσπισθείσα σε εθνικό επίπεδο φορολογική απαλλαγή με την οδηγία (βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 22ας Οκτωβρίου 1996, T-266/94, Skibsværftsforeningen κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. II-1399, σκέψη 172).

49 Η απόφαση της 18ης Δεκεμβρίου 1996 δεν παρέχει σαφείς ενδείξεις ως προς τη δυνατότητα εφαρμογής του άρθρου 8, παράγραφος 2, στοιχείο δ΄, της οδηγίας 92/81,

διότι η απόφαση αυτή αφορά την παραγωγή αιθανόλης και όχι την παραγωγή βιοκαυσίμων αναμιγνυομένων με τη βενζίνη, όπως εν προκειμένω. Εξάλλου, το γεγονός ότι σήμερα δεν υπάρχει εργοστάσιο παραγωγής ETBE εγκατεστημένο εκτός Γαλλίας επιβεβαιώνει το συμπέρασμα ότι το επίδικο καθεστώς αφορά πράγματι «πρότυπα σχέδια».

50 Εξάλλου, η Επιτροπή φρονεί ότι το νομικό πλαίσιο επιβάλλει να ερμηνεύεται ευρέως η έννοια του «προτύπου σχεδίου». Έτσι, η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι το άρθρο 3 της οδηγίας 92/81 ορίζει ότι ο συντελεστής του ειδικού φόρου καταναλώσεως πρέπει να καθορίζεται βάσει μονάδων 1 000 λίτρων. Πράγματι, η φορολογική απαλλαγή είναι αναγκαία μόνον οσάκις η έκταση του σχεδίου είναι τόσο μεγάλη ώστε ο ειδικός φόρος καταναλώσεως να μπορεί να αποτελεί εμπόδιο. Εν πάση περιπτώσει, η Επιτροπή φρονεί ότι ο χαρακτήρας του «προτύπου σχεδίου» δεν εκτιμάται βάσει των παραγομένων τόνων ή των αποκτηθέντων μεριδίων αγοράς, αλλά βάσει των ενδεχομένων στρεβλώσεων του ανταγωνισμού τις οποίες προκαλεί το επίμαχο σχέδιο και οι οποίες εν προκειμένω είναι ανύπαρκτες.

51 Εξάλλου, απομένουν ορισμένα τεχνικά προβλήματα προς επίλυση όσον αφορά τα βιοκαύσιμα, όπως προκύπτει από έρευνες που πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο του προγράμματος για την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενεργείας στην Κοινότητα το οποίο φέρει τον τίτλο «Altener» και στο πλαίσιο του Υπουργείου Ενεργείας των Ηνωμένων Πολιτειών.

52 Η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι από το 1986 η Κοινότητα μετέβαλε το επίκεντρο των ερευνών της προκειμένου να προσανατολισθεί προς σχέδια με πιο άμεσες προοπτικές εμπορικής εφαρμογής. Τέλος, υπογραμμίζει τη σχέση μεταξύ της ιδιότητας του «προτύπου σχεδίου» και της πολιτικής της η οποία σκοπεί στην προώθηση της χρήσεως των ανανεώσιμων πόρων.

53 Η Γαλλική Κυβέρνηση προβάλλει, επιπλέον της επιχειρηματολογίας της Επιτροπής, ότι η έκθεση της Επιτροπής επί των αποτελεσμάτων του προγράμματος Altener της 12ης Μαρτίου 1997 [COM(97) 122] διευκρινίζει ότι, «σε συνεργασία με εμπει-

ρογνώμονες των κρατών μελών, [η Επιτροπή] αποφάσισε ότι για την εφαρμογή του μέρους αυτού του προγράμματος επιβάλλονταν μια προσέγγιση με φιλοσοφία αγοράς και υψηλή ένταση εισροών από τη βιομηχανία (...)».

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

54 Υπενθυμίζεται, εκ προοιμίου, ότι η προσβαλλομένη απόφαση σκοπεί στην εκτίμηση του επιδίκου καθεστώτος από πλευράς του άρθρου 92, παράγραφος 3, στοιχείο γ', της Συνθήκης, δυνάμει του οποίου, κατά παρέκκλιση από την απαγόρευση του άρθρου 92, παράγραφος 1, της Συνθήκης, δύνανται να θεωρηθούν ότι συμβιβάζονται με την κοινή αγορά οι ενισχύσεις για την προώθηση της αναπτύξεως ορισμένων δραστηριοτήτων εφόσον δεν αλλοιώνουν τους όρους των εμπορικών συναλλαγών κατά τρόπο που θα αντέκειτο στο κοινό συμφέρον.

55 Κατά παγία νομολογία, η Επιτροπή διαθέτει ευρεία διακριτική ευχέρεια κατά την εφαρμογή του άρθρου 92, παράγραφος 3, της Συνθήκης. Δεδομένου ότι αυτή η διακριτική ευχέρεια συνεπάγεται πολύπλοκες εκτιμήσεις οικονομικής και κοινωνικής φύσεως, ο δικαστικός έλεγχος τον οποίο καλείται να ασκήσει ο κοινοτικός δικαστής στο πλαίσιο αυτό είναι περιορισμένος (απόφαση του Πρωτοδικείου της 25ης Ιουνίου 1998, T-371/94 και T-394/94, British Airways κ.λπ. και British Midland Airways κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-2405, σκέψη 79). Εντούτοις, αυτή η εξουσία εκτιμήσεως που παρέχει στην Επιτροπή το άρθρο 93 της Συνθήκης δεν της παρέχει τη δυνατότητα να επιτρέπει στα κράτη μέλη να παρεκκλίνουν από διατάξεις του κοινοτικού δικαίου, πλην εκείνων που αφορούν την εφαρμογή του άρθρου 92, παράγραφος 1, της Συνθήκης (απόφαση του Δικαστηρίου της 12ης Νοεμβρίου 1992, C-134/91 και C-135/91, Kerafina και Βιοκτηματική, Συλλογή 1992, σ. I-5699, σκέψη 20).

56 Παρατηρείται ότι το περιθώριο εκτιμήσεως το οποίο θεμιτώς σκοπεί η Επιτροπή να αφήσει στα κράτη μέλη για την εφαρμογή της εννοίας των «προτύπων σχεδίων για την τεχνολογική ανάπτυξη λιγότερο ρυπαντικών προϊόντων», την οποία αναφέρει το άρθρο 8, παράγραφος 2, της οδηγίας 92/81, πρέπει να διακρίνεται από τη διακριτική ευχέρεια που απονέμει στην Επιτροπή το άρθρο 93 της Συνθήκης προκειμένου να

καθορίζει σε ποιο μέτρο οι κρατικές ενισχύσεις συμβιβάζονται με την κοινή αγορά υπό την έννοια του άρθρου 92 της Συνθήκης. Πράγματι, ενώ η εξουσία την οποία απονέμει στην Επιτροπή το άρθρο 93 της Συνθήκης προϋποθέτει ότι το κοινοτικό αυτό όργανο πρέπει να προβαίνει σε διακριτικές εκτιμήσεις σχετικές με περίπλοκες οικονομικές και κοινωνικές καταστάσεις, οι οποίες πρέπει να υποβάλλονται σε περιορισμένο μόνο δικαστικό έλεγχο, αντιθέτως, η εκτίμηση της εφαρμογής της επίδικης διατάξεως της οδηγίας 92/81 πρέπει να πραγματοποιείται εντός του πλαισίου της ευλογοφανούς ερμηνείας των ασαφών και αορίστων νομικών εννοιών που περιέχει η οδηγία αυτή, εκτίμηση η οποία εμπίπτει, εν τέλει, στην αρμοδιότητα του κοινοτικού δικαστή.

57 Κατά συνέπεια και σύμφωνα με την απόφαση Kerafina και Βιοκτηματική, προπαρατεθείσα στη σκέψη 55, απόκειται τόσο στην Επιτροπή, στο πλαίσιο της εκτιμήσεως ενός κοινοποιηθέντος καθεστώτος ενισχύσεως, όσο και στον αρμόδιο κοινοτικό δικαστή, ο οποίος επιλαμβάνεται προσφυγής ακυρώσεως, να μεριμνούν για την τήρηση των ορίων που είναι εγγενή σε κάθε εντασσόμενη στο νοηματικό της πλαίσιο και εύλογη ερμηνεία των εννοιών που περιέχει η κοινοτική νομοθεσία.

58 Υπό το πρίσμα των αρχών αυτών πρέπει να εξετασθεί ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως.

59 Ο λόγος αυτός θέτει, κατ' αρχάς, το ζήτημα ποιο είναι το περιεχόμενο του προπαρατεθέντος στη σκέψη 3 του άρθρου 8, παράγραφος 2, στοιχείο δ', της οδηγίας 92/81. Στη συνέχεια, πρέπει να εξετασθεί αν η εφαρμογή της διατάξεως αυτής που πραγματοποιήθηκε με την προσβαλλομένη απόφαση εμπίπτει στο κατά τον τρόπο αυτόν καθορισθέν πεδίο εφαρμογής.

60 Μολονότι είναι αληθές ότι οι όροι «πρότυπα σχέδια για την τεχνολογική ανάπτυξη λιγότερο ρυπαντικών προϊόντων», τους οποίους περιέχει οδηγία 92/81, αφήνουν κάποιο περιθώριο εκτιμήσεως το οποίο χαρακτηρίζει κάθε έκφραση χωρίς επακριβώς καθορισμένο περιεχόμενο, ωστόσο οι όροι αυτοί δεν μπορούν να έχουν την έννοια ότι επιτρέπουν στα κράτη μέλη να τους εφαρμόζουν καθ' οιονεί διακριτική ευχέρεια. Πράγματι, το γράμμα καθαυτό του άρθρου 8, παράγραφος 2, στοιχείο δ', της οδηγίας 92/81 δεν επιτρέπει στα κράτη μέλη να απαλλάσσουν από τους ειδικούς

φόρους καταναλώσεως όλα τα πρότυπα σχέδια για την ανάπτυξη λιγότερο ρυπαντικών προϊόντων. Η διάταξη αυτή απαιτεί ρητώς τα σχέδια αυτά να σκοπούν στην τεχνολογική ανάπτυξη των εν λόγω προϊόντων, περιορίζοντας έτσι τα πρότυπα σχέδια που μπορούν να εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της.

61 Στη συνέχεια, υπενθυμίζεται ότι από τις αιτιολογικές σκέψεις και από το άρθρο 1, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής προκύπτει ότι σκοπός της είναι, μέσω της εναρμονίσεως των ειδικών φόρων καταναλώσεως που επιβάλλονται στα πετρελαιοειδή, να υλοποιήσει την ελεύθερη κυκλοφορία των επιμάχων προϊόντων και, κατά τον τρόπο αυτόν, να προωθήσει την εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Κατά παγία νομολογία, οι παρεκκλίσεις από τέτοιες θεμελιώδεις κοινοτικές αρχές πρέπει να ερμηνεύονται και να εφαρμόζονται στενά (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 1962, 2/62 και 3/62, Επιτροπή κατά Λουξεμβούργου και Βελγίου, Συλλογή τόμος 1954-1964, σ. 799, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Σεπτεμβρίου 1995, Τ-571/93, Lefebvre κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-2379, σκέψη 48). Αντιθέτως προς τους ισχυρισμούς της Επιτροπής, από τη νομολογία αυτή προκύπτει ότι το άρθρο 8, παράγραφος 2, στοιχείο δ', της οδηγίας 92/81 πρέπει να ερμηνεύεται στενά.

62 Εξάλλου, η έκτη αιτιολογική σκέψη της οδηγίας 92/81 ορίζει ότι «ενδείκνυται (...) να επιτραπεί στα κράτη μέλη η προαιρετική εφαρμογή ορισμένων (...) εξαιρέσεων ή μειωμένων συντελεστών εντός του εδάφους τους, όταν αυτό δεν προκαλεί στρεβλώσεις του ανταγωνισμού». Από αυτή την αιτιολογική σκέψη προκύπτει ότι το σύνολο του άρθρου 8, παράγραφος 2, της οδηγίας 92/81 και κατά συνέπεια και οι όροι «πρότυπα σχέδια για την τεχνολογική ανάπτυξη λιγότερο ρυπαντικών προϊόντων» που περιέχει το στοιχείο δ' πρέπει να ερμηνεύονται υπό το πρίσμα των στρεβλώσεων του ανταγωνισμού που μπορούν να προκαλέσουν τα μέτρα εφαρμογής της διατάξεως αυτής.

63 Συναφώς, δεν αμφισβητείται ότι όσο περισσότερο οι δραστηριότητες έρευνας και αναπτύξεως που πραγματοποιεί μια επιχείρηση, για παράδειγμα στον τεχνολογικό τομέα, προσεγγίζουν το στάδιο της διαθέσεως στην αγορά και, κατά συνέπεια, της εμπορικής εκμεταλλεύσεως των επιμάχων προϊόντων, τόσο περισσότερο μπορεί το αποτέλεσμα των δραστηριοτήτων αυτών να θίξει τον ανταγωνισμό. Ομοίως δεν αμφισβητείται ότι η υλοποίηση προτύπων σχεδίων ή σχεδίων επιδείξεως αποτελεί εν γένει το τελευταίο στάδιο της διαδικασίας έρευνας και αναπτύξεως που προηγείται

της βιομηχανικής εφαρμογής σε μεγαλύτερη κλίμακα των αποτελεσμάτων των εν λόγω ερευνών (βλ., στο πνεύμα αυτό, Κοινοτικό πλαίσιο των κρατικών ενισχύσεων στην έρευνα και ανάπτυξη, ΕΕ 1996, C 45, σ. 5, σημείο 2.2 και παράρτημα 1).

4 Ανεξαρτήτως του ζητήματος αν το προαναφερθέν κοινοτικό πλαίσιο των κρατικών ενισχύσεων στην έρευνα και στην ανάπτυξη είχε εφαρμογή εν προκειμένω, η ανάγκη συνεπούς εφαρμογής του συνόλου της κοινοτικής νομοθεσίας συνεπάγεται ότι το προαναφερθέν πλαίσιο αποτελεί στοιχείο, μεταξύ άλλων, στο οποίο μπορεί να στηριχθεί ο κοινοτικός δικαστής για να καθορίσει το περιεχόμενο μιας έννοιας που χρησιμοποιείται σε κοινοτικό νομοθέτημα.

5 Συναφώς, υπογραμμίζεται ότι η σπουδαιότητα του ζητήματος της στενής σχέσεως μεταξύ της πραγματοποιήσεως ενός προτύπου σχεδίου και της μεταγενέστερης εφαρμογής των αποτελεσμάτων του δεν διέφυγε της προσοχής της Επιτροπής κατά την έκδοση της αποφάσεως της 18ης Δεκεμβρίου 1996, με την οποία το θεσμικό αυτό όργανο έκρινε, όσον αφορά ένα προηγούμενο καθεστώς, παρόμοιο κατ' ουσίαν με το επίδικο, ότι «οι παρατηρήσεις της Γαλλίας επιβεβαιώνουν εξάλλου την ανάλυση της Επιτροπής, σύμφωνα με την οποία ο στόχος και η πραγματική επίπτωση του μέτρου δεν είναι η βασική ή έστω και η εφαρμοσμένη έρευνα κατά την έννοια της (...) οδηγίας [92/81], αλλά μάλλον η ανάπτυξη κατά εμπορικό τρόπο χρήσεων που δεν αφορούν τα τρόφιμα, καθώς και η θέση σε εφαρμογή μιας μεγαλύτερης παραγωγής βιοκαυσίμων που να στηρίζεται σε εδάφη που έχουν τεθεί σε προσωρινή παύση της καλλιέργειας».

6 Από το σύνολο των σκέψεων αυτών προκύπτει ότι το περιθώριο χειρισμού το οποίο, σύμφωνα με τα υπομνήματα της Επιτροπής, πρέπει να διαθέτουν τα κράτη μέλη κατά την εφαρμογή της επίδικης διατάξεως της οδηγίας 92/81, ενέχει τον κίνδυνο να την καταστήσει κενή περιεχομένου, αποκλείοντας, κατά τον τρόπο αυτόν, τον περιορισμό που είναι εγγενής σ' αυτά τα κατά παρέκκλιση μέτρα από τους εναρμονισμένους κανόνες περί των ειδικών φόρων καταναλώσεως. Η Επιτροπή έπρεπε να ερμηνεύσει τους όρους «πρότυπα σχέδια για την τεχνολογική ανάπτυξη λιγότερο ρυπαντικών προϊόντων» όχι μόνον κατά γράμμα και περιοριστικά, αλλά και δίδοντας ιδιαίτερη προσοχή στη στενή σχέση μεταξύ του προγράμματος απαλλαγής από τους ειδικούς φόρους καταναλώσεως το οποίο αποτελεί το αντικείμενο της εξετάσεώς της και της ενδεχόμενης μεταγενέστερης εμπορικής εφαρμογής του.

67 Συνεπώς, πρέπει να εξετασθεί αν η εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 2, στοιχείο δ', της οδηγίας 92/81 στην οποία προέβη η Επιτροπή στη συγκεκριμένη περίπτωση συνάδει προς τις προεκτεθείσες αρχές.

68 Συναφώς, επισημαίνεται κατ' αρχάς ότι στην προσβαλλομένη απόφαση (σελίδα 7) η Επιτροπή έκρινε τα εξής:

«(...) τα μέτρα που έχουν λάβει μέχρι σήμερα [οι γαλλικές αρχές] για την προώθηση των βιοκαυσίμων περιορίστηκαν στη μελέτη της τεχνικής δυνατότητας παραγωγής των καυσίμων αυτών σε πρότυπες μονάδες και ενσωματώσεώς τους στα καύσιμα που διατίθενται στην αγορά της επικρατείας. Προς το παρόν, το θέμα είναι να αποδειχθεί το οικονομικώς εφικτό της παραγωγής βιοκαυσίμων και να επιτευχθεί η βελτίωση της οικονομικής τους αποδοτικότητας». Στην ίδια αυτή απόφαση εκθέτει στη συνέχεια (σελίδα 13) ότι, «βάσει των πληροφοριακών στοιχείων που παρέσχαν οι γαλλικές αρχές, πρόκειται προφανώς "για την εφαρμογή ενός περιορισμένου προγράμματος απαλλαγής από τον φόρο, το οποίο έχει ως σκοπό να αποδείξει το βιομηχανικώς εφικτό της παραγωγής βιοκαυσίμων και να επιτύχει τη βελτίωση της οικονομικής τους αποδοτικότητας"».

69 Συνεπώς, από την προσβαλλομένη απόφαση προκύπτει σαφώς ότι με το επίδικο καθεστώς δεν σκοπήθηκε, κατ' ουσίαν, η απόδειξη του τεχνικώς ή τεχνολογικώς εφικτού της παραγωγής βιοκαυσίμων, αλλά η εκτίμηση της οικονομικής αποδοτικότητας και της παραγωγικής ικανότητας των υφισταμένων εγκαταστάσεων παραγωγής. Εξάλλου, η Επιτροπή κατέληξε στην ίδια διαπίστωση στην απόφαση της 18ης Δεκεμβρίου 1996. Συνεπώς, ο εγγενής στο επίδικο καθεστώς σκοπός βαίνει πέραν αυτού που είναι αναγκαίο για την πραγματοποίηση ενός προτύπου σχεδίου για την τεχνολογική ανάπτυξη λιγότερο ρυπαντικών προϊόντων, όπως απαιτεί το άρθρο 8, παράγραφος 2, της οδηγίας 92/81, ανεξαρτήτως της υπολογιζομένης σε μερίδια αγοράς επιδράσεως του καθεστώτος αυτού στις σχετικές αγορές.

70 Από τις σκέψεις αυτές προκύπτει ότι η Επιτροπή, αποφασίζοντας ότι το επίδικο καθεστώς, όπως της είχε κοινοποιηθεί υπό μορφή προγράμματος έχοντος ως σκοπό

την απόδειξη του οικονομικώς και βιομηχανικώς εφικτού της παραγωγής ETBE, έπρεπε να θεωρηθεί πρότυπο σχέδιο για την τεχνολογική ανάπτυξη λιγότερο ρυπαντικών προϊόντων, παρέβη το άρθρο 8, παράγραφος 2, στοιχείο δ', της οδηγίας 92/81.

11 Το συμπέρασμα αυτό δεν αποδυναμώνεται από το επιχείρημα της Επιτροπής περί της δήθεν περιορισμένης επιδράσεως του επιδίκου καθεστώτος στην αγορά. Πράγματι, η επίδραση αυτή, κατά το μέτρο που μπορεί να προσδιοριστεί ποσοτικώς με ακρίβεια, δεν μπορεί να μετατρέψει ένα σχέδιο που σκοπεί, κατ' ουσίαν, στην οικονομική και βιομηχανική ανάπτυξη των βιοκαυσίμων σε σχέδιο που σκοπεί στην τεχνολογική τους ανάπτυξη.

12 Εξάλλου, η προσβαλλομένη απόφαση δεν είναι απολύτως σαφής όσον αφορά την ανάλυση του μεριδίου αγοράς των επιχειρήσεων παραγωγής ETBE. Πράγματι, η Επιτροπή επισημαίνει, στο πλαίσιο της εκτιμήσεως του επιδίκου καθεστώτος από πλευράς της οδηγίας 92/81:

«Επιπλέον, το πρόγραμμα αυτό έχει προφανώς περιορισμένη έκταση, δεδομένου ότι τα βιοκαύσιμα αντιπροσωπεύουν στη Γαλλία περίπου το 0,5 % της καταναλώσεως πετρελαιοειδών και το 0,8 % της αγοράς καυσίμων κινητήρων.»

13 Πρώτον, στην προσβαλλομένη απόφαση διευκρινίζονται τα εξής (σελίδα 7): «Στον τομέα των βιοκαυσίμων διεξάγεται εμπόριο και, συνεπώς, υπάρχει ανταγωνισμός μεταξύ των κρατών μελών. Προφανέστατα, τα βιοκαύσιμα ανταγωνίζονται την πλειονότητα των καυσίμων ορυκτής προελεύσεως. Ειδικότερα, το ETBE ανταγωνίζεται τον [MTBE], ο οποίος λαμβάνεται από τη μεθανόλη που παράγεται συνήθως από το φυσικό αέριο, πράγμα που συνεπάγεται κόστος παραγωγής χαμηλότερο σχεδόν κατά το ήμισυ του κόστους παραγωγής του ETBE. Τα δύο αυτά προϊόντα είναι πλήρως εναλλάξιμα και χρησιμεύουν για την αύξηση της περιεκτικότητας της

αμόλυβδης βενζίνης σε οκτάνια.» Εξάλλου, και η Γαλλική Δημοκρατία επισήμανε στο υπόμνημά της παρεμβάσεως ότι το προϊόν που ανταγωνίζεται άμεσα το ETBE είναι το MTBE. Συνεπώς, πρέπει να σχετικοποιηθεί το βάρος του ισχυρισμού της Επιτροπής ότι η επίδραση του επιδίκου καθεστώτος στην αγορά των καυσίμων κινητήρων είναι περιορισμένη. Συγκεκριμένα, η εκτίμηση της επιδράσεως των μέτρων που αφορούν την παραγωγή ETBE δεν πραγματοποιήθηκε με συνέπεια σε ολόκληρη την προσβαλλομένη απόφαση, δεδομένου ότι οι αγορές αναφοράς για την εκτίμηση των αποτελεσμάτων της εφαρμογής του επιδίκου καθεστώτος σε σχέση με αυτόν τον τομέα παραγωγής ήσαν άλλοτε η περιορισμένη αγορά των προσθέτων στην αμόλυβδη βενζίνη (σελίδα 7) και άλλοτε μια ευρύτερη αγορά περιλαμβάνουσα το σύνολο των καυσίμων κινητήρων (σελίδα 13).

74 Δεύτερον, στην προσβαλλομένη απόφαση η Επιτροπή απλώς διαπιστώνει τα υπάρχοντα μερίδια αγοράς των διαφόρων τομέων παραγωγής βιοκαυσίμων, χωρίς να ασχολείται με τον καθορισμό των μεριδίων αγοράς που οι τομείς αυτοί θα μπορούσαν να αποκτήσουν κατόπιν της εφαρμογής του επιδίκου καθεστώτος, ενώ αναγνώρισε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ότι το καθεστώς αυτό επρόκειτο να διευρυνθεί.

75 Το συμπέρασμα που αντλείται στο σημείο 72 ανωτέρω δεν αποδυναμώνεται ούτε από το γεγονός ότι, πέραν του κύριου οικονομικού και βιομηχανικού σκοπού τον οποίο επιδιώκουν οι γαλλικές αρχές, το επίδικο καθεστώς περιλαμβάνει παρεμπιπτόντως ορισμένα τεχνικά συνοδευτικά μέτρα. Τούτο αληθεύει κατά μείζονα λόγο δεδομένου ότι τα μέτρα παρακολουθήσεως και οι «πρόσθετες» δοκιμές που αναφέρει η προσβαλλομένη απόφαση είναι γενικού χαρακτήρα. Αυτό το είδος μέτρων αποτελεί εξάλλου αναπόσπαστο τμήμα κάθε επαγγελματικώς διεξαγομένης βιομηχανικής δραστηριότητας.

76 Εν πάση περιπτώσει, ούτε η Επιτροπή ούτε η παρεμβαίνουσα ισχυρίστηκε ότι το επίδικο καθεστώς σκοπεί κυρίως στην προώθηση της πραγματοποιήσεως τεχνολογικών ερευνών σχετικών με τις βασικές δραστηριότητες παραγωγής ETBE ή ενός από τα ουσιώδη συστατικά του, όπως είναι η βιοαιθανόλη. Εξάλλου, η δημοσιευθείσα στην Επίσημη Εφημερίδα πρόσκληση υποβολής υποψηφιοτήτων, οι γαλλικές κανονιστικές πράξεις και τα σχέδια πράξεων σχετικά με το επίδικο καθεστώς, το έγγραφο της Agence de l' Environnement et de la Maîtrise de l' Energie

(Ademe) (Υπηρεσίας περιβάλλοντος και διαχείρισης της ενέργειας) σχετικά με το πρόγραμμα Altener, το οποίο προσκόμισε η παρεμβαίνουσα, και η Λευκή βίβλος για κοινοτική δράση και σχέδιο δράσης με σκοπό τη βελτίωση της διεισδύσεως των βιοκαυσίμων στην αγορά, την οποία επικαλέστηκε η Επιτροπή, ουδόλως εμφαίνουν ότι το επίδικο καθεστώς επιδιώκει οποιονδήποτε σκοπό τεχνολογικής αναπτύξεως των προϊόντων αυτών. Αντιθέτως, τα έγγραφα αυτά τονίζουν τη βιομηχανική πλευρά και την οικονομική σπουδαιότητα του καθεστώτος αυτού και των λοιπών παρεμφερών προγραμμάτων που σκοπούν στη βελτίωση της διεισδύσεως των βιοκαυσίμων στην αγορά.

7 Το προαναφερθέν πρόγραμμα Altener και η προαναφερθείσα Λευκή βίβλος, στα οποία παραπέμπουν η παρεμβαίνουσα και η Επιτροπή, θα μπορούσαν εξάλλου στην καλύτερη των περιπτώσεων να επιβεβαιώσουν το γεγονός ότι το επίδικο καθεστώς εντάσσεται στην πολιτική της Κοινότητας που σκοπεί στην προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενεργείας, χωρίς ωστόσο να αποδεικνύουν ότι το καθεστώς αυτό ανταποκρίνεται στις επιταγές του άρθρου 8, παράγραφος 2, στοιχείο δ', της οδηγίας 92/81, όπως οι επιταγές αυτές ερμηνεύθηκαν ανωτέρω.

8 Επισημαίνεται, τέλος, ότι τίποτε δεν εμποδίζει την εφαρμογή αυτών των καθεστώτων φοροαπαλλαγής χάριν μιας καλύτερης διεισδύσεως των βιοκαυσίμων στην αγορά, όπως το καθεστώς που αποτελεί αντικείμενο της υπό κρίση υποθέσεως, σύμφωνα με το πρόγραμμα Altener και συγχρόνως σύμφωνα με τις επιταγές της οδηγίας 92/81, δεδομένου ότι τα καθεστώτα αυτά μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο αποφάσεως του Συμβουλίου εκδοθείσας κατ' εφαρμογήν του άρθρου 8, παράγραφος 4, της οδηγίας 92/81. Εξάλλου, το Συμβούλιο ενέκρινε σύμφωνα με τη διάταξη αυτή πολυάριθμα προγράμματα των κρατών μελών σκοπούντα στην προώθηση της χρήσεως βιοκαυσίμων που συντελούν περισσότερο στην προστασία του περιβάλλοντος, όπως προκύπτει από τις απαντήσεις της Επιτροπής στις έγγραφες ερωτήσεις του Πρωτοδικείου και από τις δηλώσεις του εκπροσώπου της κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση.

9 Στο στάδιο αυτό υπογραμμίζεται ότι, ακόμη και αν η Επιτροπή έκρινε ότι τα σχεδιαζόμενα μέτρα δεν είναι καθαυτά ασυμβίβαστα προς την κοινή αγορά, υπό την έννοια του άρθρου 92 της Συθήκης, οι διαπιστώσεις αυτές δεν θα της επέτρεπαν παρά ταύτα να μην εγείρει αντιρρήσεις κατά του κοινοποιηθέντος καθεστώτος και να παραβεί, κατά τον τρόπο αυτόν, το άρθρο 8, παράγραφος 2, στοιχείο δ', της οδηγίας 92/81.

80 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η Επιτροπή, εκδίδοντας την προσβαλλομένη απόφαση, καθόσον η απόφαση αυτή αφορά τα μέτρα του επιδίκου καθεστώτος σχετικά με την παραγωγή ETBE, υπερέβη τις εξουσίες που της απονέμει το άρθρο 93, παράγραφος 3, της Συνθήκης. Συνεπώς, κατά το μέτρο αυτό η προσβαλλομένη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί.

81 Υπό τις συνθήκες αυτές, παρέλκει η κρίση επί των λοιπών λόγων που προβάλλει η προσφεύγουσα. Επομένως, το αίτημα να προσκομισθούν έγγραφα, το οποίο προεκτέθηκε στη σκέψη 25, δεν χρησιμεύει για την επίλυση της διαφοράς και πρέπει, κατά συνέπεια, να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

82 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, η ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η Επιτροπή ηττήθηκε, πρέπει να καταδικασθεί στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας, σύμφωνα με το αίτημα της δεύτερης.

83 Δυνάμει του άθρου 87, παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, τα κράτη μέλη που παρεμβαίνουν στη δίκη φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα. Επομένως, η Γαλλική Δημοκρατία θα φέρει τα δικαστικά της έξοδα. Εξάλλου, θα φέρει τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα λόγω της παρεμβάσεώς της.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (δεύτερο πενταμελές τμήμα),

αποφασίζει:

1) **Απορρίπτει ως απαράδεκτη την προσφυγή κατά της αποφάσεως της Επιτροπής της 9ης Απριλίου 1997 [SG(97) D/3266], σχετικά με σύστημα ενισχύσεων στα γαλλικά βιοκαύσιμα, καθόσον η απόφαση αυτή αφορά τα μέτρα που έχουν εφαρμογή στην παραγωγή εστέρων.**

2) **Ακυρώνει την προσβαλλομένη απόφαση, καθόσον αυτή αφορά τα μέτρα σχετικά με την παραγωγή ETBE.**

3) **Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.**

4) **Η Γαλλική Δημοκρατία θα φέρει τα έξοδά της, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα λόγω της παρεμβάσεώς της.**

Potocki Lenaerts Azizi

Jaeger Meij

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 27 Σεπτεμβρίου 2000.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

A. Potocki